

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 155-ҳадис

* إِسْبَاحُ الْوُضُوءِ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَالتَّسْبِيحُ وَالتَّكْبِيرُ يَمَلَانِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ،
وَالصَّلَاةُ نُورٌ وَالزَّكَاةُ بُرْهَانٌ وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَعْدُو فَبَائِعَ نَفْسِهِ
فَمُعْتِقُهَا، أَوْ مُؤَبِّقُهَا. (رواه ابن حبان عن أبي مالك الأشعري)

Таҳоратни мукаммал қилиш имоннинг ярмидир. «Алҳамдулиллаҳ» калимаси тарозуни тўлдиради. Намоз нурдир. Закот ҳужжатдир. Сабр зиёдир. Қуръон фойданга ёки зарарингга ҳужжатдир. Барча инсонлар тонг оттириб, (Раббилари розилигида) ўз жонларини сотишади. Бу билан нафсларини қутқаришади ёки (шайтонга эргашиб) ҳалокатга йўлиқтиришади.

Абу Молик Ашъарий (розияллоҳу анҳу)дан. Ибн Ҳиббон ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIQLARI